

Sygn. akt OS 15/2016

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie

z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Tomasz Grabek

Sędziowie r.pr. Jerzy Piskorski - sprawozdawca

r.pr. Olimpia Marcewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. sprawy ze skargi na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania wniesionego w dniu (...) r. od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 233 ze zm.) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący:

Tomasz Grabek

Członkowie:

Jerzy Piskorski

Olimpia Marcewicz

Uzasadnienie

(...) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło pismo pani (...) z dnia (...) r. zawierające skargę na radcę prawnego (...). Pani (...) podnosi w skardze, że radca prawny, jako jej pełnomocnik z urzędu „w sprawie niczego nie załatwił” i „pisał dużo niepotrzebnych rzeczy, które w praktyce działały na korzyść pozwanego”, że zamiast zająć się pozwem złożonym przez p. (...) (...) r. zajmował się pozwem wcześniej zwróconym, oraz że działał celowo na rzecz pozwanego. Pismem z dnia (...) r. radca prawny (...) odniósł się do stawianych mu przez p. (...) zarzutów podnosząc, że został ustanowiony pełnomocnikiem z urzędu w sprawie I C (...), o czym został poinformowany pismem doręczonym mu w dniu (...) r. Przed ustanowieniem go pełnomocnikiem w sprawie zaszły już fakty procesowe tj. wnoszone przez powódkę pisma z brakami, których na wezwanie Sądu powódka nie usuwała a mianowicie: powódka wniosła pozew, którego braków nie uzupełniła mimo wezwania

z Sądu do uzupełnienia braków, skutkiem tego pozew został zwrócony, zaś na zarządzenie o zwrocie pozwu powódka wniosła zażalenie z brakami, których na wezwanie nie uzupełniła, w związku z czym wydane zostało postanowienie o odrzuceniu zażalenia, na które powódka również wniosła zażalenie z brakami, do których usunięcia została wezwana. Radca prawny podniósł, że w jego ocenie uzupełnienie braków formalnych zażalenia powódki z dnia (...) r. na postanowienie o odrzuceniu zażalenia przedłużałoby jedynie postępowanie i naraziło powódkę na koszty, zaś wobec oceny, że postępowanie „musiałoby się skończyć uprawomocnieniem się bezspornie zasadnego zarządzenia o zwrocie pozwu.”, o czym informował powódkę w opinii prawnej, wniosek o przywrócenie terminu na uzupełnienie braków formalnych pozwu i uchylenie późniejszych zarządzeń i postanowień, a następnie cofnął zażalenie. Sąd odrzucił wniosek o przywrócenie terminu i postępowanie umorzył. Radca prawny na bieżąco informował powódkę o wszelkich czynnościach i pismach. (...) podnosi ponadto, że był ustanowiony pełnomocnikiem w tej konkretnej sprawie, w której toczyło się postępowanie w przedmiocie zwrotu pozwu, a nie w sprawie wszczętej pozewem złożonym w dniu (...) r.

W dniu (...) r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Lublinie Patrycja Kozłowska-Kalisz wydała postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w tej sprawie (sygn. akt RD (...)) uznając, że radca prawny dołożył najwyższej staranności, aby uczynić wszystko, co w jego ocenie było jeszcze możliwe w interesie powódki, bez dokonywania czynności nic nie wnoszących, zbędnych i kosztochłonnych. Nadto, że był ustanowiony pełnomocnikiem w sprawie pod sygnaturą I C (...), zarzut więc niezajmowania się sprawą wszczętą w grudniu (...) r. jest chybiony, podobnie jak inne zarzuty formułowane przez panią (...). W ocenie Rzecznika Dyscyplinarnego brak jakichkolwiek podstaw do uznania, że radca prawny (...) dopuścił się naruszenia swoich obowiązków zawodowych oraz zasad etyki radcy prawnego, a zatem brak znamion przewinienia dyscyplinarnego.

Od ww. postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego pani (...) wniosła w terminie odwołanie, w którym powtarza zarzut, że radca prawny (...) zajął się pozewem zwróconym zamiast tym nowym, złożonym (...) r.

(...) r. wpłynęło pismo uzupełniające podpisane przez p (...) i inż. (...), który w rzeczonym piśmie określa siebie mianem „interwenienta ubocznego – Prezesa (...)” w którym zarzucono (...) głupotę i pazerność oraz działanie na korzyść pozwanego. W załączeniu do pisma złożona została kopia postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia (...) r. w którym oddalone zostało zażalenie i oddalony wniosek radcy prawnego o przyznanie kosztów nieopłaconego zastępstwa prawnego w postępowaniu zażaleniovym. Uzasadnienie Sądu w

tym zakresie można sprowadzić do wniosku, że żądanie przyznania kosztów zastępstwa w postępowaniu zażaleniowym jest bezzasadne, skoro w postępowaniu tym pełnomocnik nie sporządził żadnego pisma, a jedynie złożył oświadczenie o cofnięciu zażalenia złożonego przez mocodawcę.

Mając na uwadze powyższe Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje. Odwołanie pani (...) od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. w sprawie sygn. akt RD (...) nie zasługuje na uwzględnienie. W złożonej skardze na radcę prawnego (...) brak argumentów przemawiających za możliwością zarzucenia mu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Postępowanie radcy prawnego uznać należy za prawidłowe, zaś czynności przez niego podejmowane za adekwatne do stanu sprawy i proceduralnych możliwości w ramach próby naprawienia sytuacji powstałej na skutek zaniedbań proceduralnych (...), zaszłych przed ustanowieniem (...) jej pełnomocnikiem. Argumenty skarżącej pozbawione są uzasadnienia i podstaw prawnych, wynikają z niezrozumienia ograniczenia możliwości działania radcy prawnego jedynie do sprawy, w której został ustanowiony z urzędu pełnomocnikiem procesowym.

Mając na uwadze powyższe Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podzielił argumenty przytoczone przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie na uzasadnienie zaskarżonego postanowienia i na podstawie art. 437 § 1 Kodeksu postępowania karnego w związku z art. 17 § 1 p. 1) k.p.k. i art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2002 r., Nr 123, poz. 1059 z późn. zm.) zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak na wstępie.

Przewodniczący:

Tomasz Grabek

Członkowie:

Jerzy Piskorski

Olimpia Marcewicz

Pouczenie:

Zgodnie z art. 426 § 1 Kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74¹ Ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2002 r. nr 123 poz. 1059 ze zm.) orzeczenie jest prawomocne i od niniejszego orzeczenia nie służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.